



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Impius Infelix

Texier, Claude

Augustae Vindelicorum [u.a.], 1695

2. Quòd fidelis sustentetur Auctoritatibus urgentibus, testimoniis valde ponderosis: impius verò adhæreat opinionibus particularibus, à nemine, nisi liberæ fidei & perversis hominibus approbatis & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45950)

II.
Punctum.

Psal. 92. 5.

Act. 14. 17.

Intellectus fortis dicitur ille, qui roboratur, & sustentatur ab extrinseco ponderantibus & potentibus testimoniis. Jam quaero, estne Curiosus, aut Fidelis, qui ejusmodi insistit fulcro? Certum est, Christianum testimoniis niti, quae fide dignissima, imò *Credibilia facta sunt nimis*, Regio Propheta attestante. Non vacat modò perstringere omnia credibilitatis argumenta, quae Theologia recenset: solùm dico, quòd bene possimus asserere de Christo, quod S. Paulus pronuntiat de Deo: *Non sine testimonio semetipsum reliquit, benefaciens de caelo.* Sicut creatio & conservatio mundi evidenter probant Dei existentiam, ita intellectui omni bene disposito, rationis ductum sequenti fundatio & stabilimentum Ecclesiae Catholicae est testimonium evidens Divinitatis Christi, qui illius est author. Qualis fortitudo in mente Christiani, quanta firmitas & securitas ei in sua Fide, quando considerat originem, essentiam & principia Religionis, quae eundem docet veritates, quas credit!

Ista Religio est tam sancta, tam pura & innocens, ut absolutè proscribat omnia vitia, & exigat, laudè que cunctas virtutes. Profanae antiquitatis leges satis manifestè se merè humanas esse, prodiderant, utpote quae solùm exteriorem hominem efformare, & ex polire laborabant: at lex Christiana gratiam cordibus inserit, malum ad radicem usque extirpat.

Secundò, sola Religio Christiana est, quae proponit ideam sublimioris perfectionis: quia Deo omnem, reddidit gloriam, omnem obedientiam, omne obsequium, quod Creator à sua creatura exigere potest. Illa hominem demittit, & abjicit in abyssum sui nihili, eumque docet credere, protestari, Deum esse fontem bonorum omnium

num

num citra ipsius gratiæ influentiam neminem esse capacem nè quidem bonæ cogitationis à se concipiendæ. Hæc præterea attribuit proximo amorem perfectissimum fundat inter nos unionem adeo arctam, ut major excogitari non possit. Ista licentiosas hominis passiones rationis freno coercet, nè quidquam agat, permittit, nisi imperio partis superioris, quæ in inferiorem dominium tenet. Ut paucis rem absolvam: nostra Religio hominem omni perfectionis genere exornat; *Ut perfectus sit homo Dei, ad 2. Tim. 3. 6. omne opus bonum instructus.* Nemo quidquam sibi imaginari valet perfectius, aut amabilius ac essent Christiani, si vitam suam reificarent juxta doctrinæ Evangelicæ normam, & sequerentur fidei lumina.

Nonne mundus vederetur esse paradifus, & omnes, sicut Isaias observavit, quicumque aspicerent morum, vitæque nostræ perfectionem, manifestè agnoscerent, confiderenturque, nos esse populum à Deo benedictum, Filios Dei perdilectos? *Cognoscent illos, quia isti sunt semen, Isa. 61. 9. cui benedixit Dominus.*

Ecclesiæ Patres clarè probant, quòd unicus duntaxat annus prædicationis Evangelicæ plus sanctimonix & virtutis in mundum introduxerit, quàm omnia sæcula antecedentia; scholæ ab universis Philosophis aperta nec unicum pagnum potuerunt convertere: Religio verò Christiana Falsæ Deorum simulachra sepeliit sub delubrorum ruderibus & ruinis, ipsa terram emundavit ab ista monstrorum multitudine, quibus latriæ cultus deferebatur ab hominibus, quorum aliqua crudelium sacrificiorum extorquebant tributa, nec nisi sanguinis humani effusione poterant placari. Illa est, quæ evertit Amphitheatra, ubi gloriæ ducebatur hominum corpora in frustra dif-

cerpere: ipsa eliminavit sortilegia, mendacibus oraculorum linguis perpetuum silentium indixit, palamque, quas hic exercebant imposturas, per omnia detexit; quod Philosophi non minus vagarentur extra veritatis orbitam; quam Poëta; quodque profundi speculatores isti pro tunc somniarunt, quando meditari voluerunt.

Hæc est Religio, quæ superbix tyrannidem sub jugum servitutis misit, quæ Ambitioni alas succidit, desidia avaritiæ extinxit, quæ exundantibus inordinatæ luxuriæ eluvionibus limites præfixit postquam rationem ad nativam suam puritatem & dignitatem evexit, docuit humilitatem, temperantiam & castitatem: consuluit ea contemptum dignitatum, & amorem paupertatis; præcepit mortificationem sensuum, munditiem ipsarum etiam cogitationum. Uno verbo, ex cæcis his idololatris veri Dei exsculpit cultores, ex hominibus, qui antehac omnibus dæmonum vitiis laborabant, effinxit Angelos incarnatos.

Impossibile proinde est, considerare excellentias istius Religionis, ejusdem sublimitatem, sanctitatem, & miraculosum modum, quo fuit instituta, quo confudit omnium Accademiarum, in sæculo licet maximè exculto, scientiam, ac sapientissimos, qui floruerant unquam, mediante ignorantia duodecim rudium piscatorum, *scientia piscatorum*, tradit S. Ambros. *stultam fecit scientiam Philosophorum*, quo item modo se extendit per mundum universum celeritate incredibili, reluctantibus licet omni conatu omnibus mundi magnatibus. Impossibile, inquam, est, considerare tam paradoxa, & non unà per sequelem necessariam inferre, quin Religio Christiana immediatè à Deo promanarit, cujus omnipotentix characterem portet
ac con-

ac consequenter, quòd fidelis gaudeat felici sorte infantis viventis sub directione tam sapientis & tam sanctæ parentis.

Qualem firmitatem Christiano consiliat, posse dicere; Undecim milliones Martyrum, sive testium, omnis ætatis, omnis sexûs, & conditionis, ex omnibus rationibus animo tam generoso, imò cum gaudio sustinuerunt ignes, rotas, novaculas, ardentis fornaces, & millenas subjère mortes, easque crudelissimas ad obfignandas proprio cruore veritates, quas credo. Ego honorem habeo, quòd insistere queam vestigiis justini, Irenæi, Cypriani, Ambrosii, Hieronymi, Augustini, aliorumque tam illustrium Doctorum, qui suis singuli sæculis suspiciebantur, ut præcipua Spiritûs, scientiæ, atque virtutis miracula! quòd sequi possim Constantinos, Theodosios, Clodoveos, Carolomanos, S. Ludovicos, Heinricos, Eduardos, Sigismundos, ac innumeram Augustorum Monarcharum coronam, qui præfixo in diademate Crucis signo has ipsas propugnârunt doctrinas, quas & ego cum iisdem pariter sustineo. Non fuerit possibile, ut veritas effugere potuisset viros tantos, animas tam innocentes, à quibus tamen cum ardore adedò intenso, intentione tam pura fuit inquisita; ut se prodiderit solùm exili & infami numero quorundam Novatorum, Libertinorum, nec cognosci voluerit, nisi ab animis, passionibus & vitiis excæcatis? quomodo: ergo omnes probæ conversationis homines versentur in errore, improbi & sacrilegi e contra perspectam habeant veritatem? Hæ omnia certè sunt procul ab omni probabilitatis apparentia, sensui communi prorsus contraria. Insolens sit, necesse est, qui vellet omnes Scriptores mendacii insimulare, in dubium revocare veritatem omnium
Histo-

Historiarum; vel sanè fateri debet talis infinitudinem quandam ægrorum, qui sanati, cæcorum, qui illuminati, mortuorum, qui resuscitati fuerunt, quique omnes testes existunt invincibiles articulorum meæ Fidei & Religionis;

Quod si fidelis tali ratione, uti potest, discurrat, nunquid discurret fortiter, & intellectus talibus motivis roboratus, testimoniis adeò firmis & immutabilibus nixus jure merito qualitatem intellectûs fortis firmique præferre potest? Videamus nunc; num Curiosus & obstinati isti Libertini, qui fidem evertunt, similibus motivis gloriari queant, & an sustineantur ab extrinseco in suis particularibus opinionibus basi æquè robustâ.

Primò rescire cupio, ex quo renuntiârunt fidelium doctrinis, seque transtulerunt in libertatem credendi, quidquid sibi lubuerit, an meliores effecti, minùs jam iræ, avaritiæ dediti, plus modò studeant castitati, charitati, fortiores evaserint ad subigendas suas passiones? Saltem hoc fateri, oportet eum, qui bruti naturam non penitus induit, ita ut nec virtutem neque vitium ulterius discernere nôrit; bonam verâque Religionem adducere ad bonum, abducere à malo, sed ab eo tempore, quo fides in animis rationis hujus eclipsem passa est, omnem illi suam perdidere virtutem, ipsique viderunt, suam rationem infelici jugo captivitatis à passionibus suis subjici. Evidenter ergo constat, bonitatem & integritatem istarum opinionum particularium minimè roborare illorum intellectum.

Secundò, ad minùs habent præsumptionem quandam extravagantem, ac superbiam diabolicam, quæ ipsis persuadeat quòd soli sapiant, & intelligant; tam numerosam

rosam copiam testium in favorem Christianæ Religionis loquentium deserere nequeunt, quin etiam testimonio & autoritate aliorum quorundam utantur. Quinam verò sunt illi, qui ipsorum dogmata propugnant? sunt ne Doctores moribus suis inculpabiles? aut sancti, vitæ exemplaris famâ commendati? Minimè, sed ordinariè sunt proccaces, juvenes sine judicio & prudentiæ, ad minimum, sine solidæ doctrinæ fundamento; homines perditis moribus, vitæ luxuriôsæ dediti.

En eorum Doctores, eorum Martyres, eorumque Confessores, sed quæso, dicatis mihi vos Libertini, num tanta securitate asseritis animæ mortalitatem, quanta certitudine nos asseveramus ejusdem immortalitatem? Hoc satis non est, certiores vos enim esse oportet: quia nobis periculum exinde non imminet, cui tamen vos manetis expositi.

Tam parum sunt firmati in propria & particulari sua opinione, ut, quando se in quadam afflictione constitutos deprehendunt, vel morti se propinquoiores sentiunt, metuant, suas mox deponant opiniones, illas revocent, contremiscant, fremant, quam primùm de Deo infertur discursus, de quo ante dubitare audebant: incipiunt jam execrari sua principia, advocant Presbyteros, confideri præsumunt; ita ut è mille, qui hujusmodi erroribus impliciti vitam duxerunt, vix tres sint inveniendi, qui in ipsa vitam claudere velint.

Quænam igitur intellectûs vel animi fortitudo potest attribui istis, qui revocant, ac mutant opinionem eodem tempore, quo veritas melius debet esse cognita, & chatior, quàm unquam fuit? Inspiciamus tertiam causam inconstantia ipsorum, quæ est tertium meum punctum.

Z

Quæ-